

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **P. P.**, zastoupeného JUDr. Stanislavem Blažkem, advokátem se sídlem Moskevská 24a, Havířov – Město, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel** se sídlem Praha 4, Budějovická 7, o přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 13.9.2011 č.j. 1574-2/2011-140100-21, ve věci spotřební daně z minerálních olejů,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 13.9.2011 č.j. 1574-2/2011-140100-21 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8.808,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Stanislava Blažka, advokáta se sídlem Moskevská 24a, Havířov-Město.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava (jehož působnost přešla s účinností od 1.1.2013 na Generální ředitelství cel – dále jen žalovaný), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu Karviná ze dne 28.12.2010 čj. 17737/2010-046100-024, kterým byla žalobci vyměřena spotřební daň z minerálních olejů za zdaňovací období duben 2010.

Žalobce v žalobě namítl, že 1) zkoumání vzorku trvalo v řádech týdnů, což znamená, že při nákupu nebylo možno ověřit kvalitu zboží. Ze strany zákazníků nebyly žádné stížnosti na kvalitu zboží. 2) dne 25.10.2010 byly opětovně odebrány vzorky z téže nádrže, výsledek zkoumání byl odlišný a správce daně se s tím nevypořádal. 3) správce daně znemožnil žalobci prokázat skutečnost, že zboží nabyl tak, jak je uvedeno na dokladu – žalobce poskytl telefonní kontakt na jednatele dodavatele, ale správce daně neučinil žádné další kroky. 4) správce daně vycházel v ostatních případech z množství zboží zjištěného při kontrole, zde však z množství uvedeného na dokladu, přičemž zároveň tvrdil, že se tento doklad nemůže vztahovat k zjištěnému zboží.

Žalovaný ve vyjádření zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 14.7.2010 bylo u žalobce – provozovatele čerpací stanice – provedeno místní šetření, při němž byl odebrán vzorek z nádrže B. Ze závěrů zkoumání tohoto vzorku Celně technickou laboratoří vyplynulo, že se jedná o plynový olej KN X (jiné vlastnosti než motorová nafta – vyšší obsah síry). Žalobce tvrdil a dokládal daňovým dokladem od BARID AIN, s.r.o. ze dne 21.4.2010, že jde o motorovou naftu KN X, kterou nakoupil se spotřební daní. Dne 25.10.2010 byl proveden opětovný odběr vzorku u žalobce z nádrže Bencalor, z výsledku rozboru vyplývá, že šlo o plynový olej, nikoli o motorovou naftu. Žalobce poskytl správci daně telefonní číslo na jednatele BARID AIN s.r.o. pana F., avšak toto číslo patřilo již asi 2 roky někomu jinému. Žalobce dále informoval správce daně, že dal uvedené firmě výpověď z nájmu nádrže, poskytl správci daně tuto výpověď i podací lístek. Dne 6.12.2010 žalobce sdělil správci daně jiný telefonický kontakt na pana F., dne 13.12.2010 správce daně informoval svůj nadřízený orgán, že pátrá po majiteli tohoto telefonního čísla, žádné další informace o této záležitosti ve spise již nejsou. Žalobce byl vyzván k podání daňového přiznání, to nepodal, a správní orgán 1. stupně vydal dne 28.12.2010 platební výměr, jímž žalobce zavázal zaplatit spotřební daň z minerálních olejů s tím, že vyloučil jako důkaz doklad ze dne 21.4.2010, když ten se nevztahuje ke zdanění předmětného vybraného výrobku, ale k výrobku odlišnému. Žalobce v odvolání namítl mj., že správce daně nedisponuje rozbořem vzorku konkrétní dodávky od výrobce či dodavatele.

Žalobní námitkou 1) se zabýval již žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí (srov. bod 11 na str. 5) a soud se s jeho argumentací ztotožňuje : v daňovém řízení nemá význam, zda si některý ze zákazníků stěžoval na kvalitu prodávaného zboží či nikoli. Je také na žalobci, aby si upravil obchodní vztahy se svými dodavateli tak, aby mohl předcházet případným rizikům či škodám z možného vadného plnění. Žalobce v žalobě neuvedl nic nad rámec této původní odvolací námitky, nic, co by vytykal hodnocení žalovaného. Tuto žalobní námitku tedy soud považuje za nedůvodnou.

Pokud jde o námitku 2), je pravda, že při následujícím místním šetření byly znovu odebrány vzorky z téže nádrže, avšak opět se závěrem rozboru, že se nejedná o motorovou naftu, což soud považuje v této věci za rozhodující. Žalobní námitka je formulována velmi obecně, takže k ní soud také jen obecně uvádí, že z žaloby není zřejmé, jaký význam by měl podle žalobce mít pozdější odběr na skutečnosti, které nastaly dříve. Žalovaný se k této otázce nevyjadřoval, protože odvolání takovou námitku neobsahovalo. Žalobní námitka 2) je nedůvodná.

Jiná je však situace u žalobní námitky 3). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 15.10.2009 čj. 5 Afs 93/2008-94 (ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 2225/2011), *podle § 5 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, se zdanění vybraných výrobků spotřební daní prokazuje daňovým dokladem, dokladem o prodeji či dokladem o dopravě vybraných výrobků. Pokud však daňovému dokladu (resp. dokladu o prodeji či dopravě) chybějí některé zákonem stanovené náležitosti, nebo jsou některé údaje na tomto dokladu uvedeny chybně, není vyloučeno, aby byly tyto nedostatky nahrazeny jinými důkazy prokazujícími zdanění vybraného výrobku spotřební daní.*

V daném případě se žalobcovy doklady a závěry zkoumání vzorků nelišily ani kódem nomenklatury zboží (stále KN X), pouze označením (podle správce daně nevyhovovaly vlastnostmi natolik, aby mohly být označeny za motorovou naftu). Žalobce v průběhu řízení poskytl správci daně kontakt na jednatele dodavatele, ze spisu však nevyplývá, z jakého důvodu správce daně neučinil žádné další kroky k ověření situace u dodavatele žalobce (příčemž, jak vyplývá z údajů obchodního rejstříku, BARID AIN s.r.o. je právně existující firmou a jejím jednatelem je P. F., s konkrétní adresou bydliště...). Žalobce v odvolání poukazoval na to, že správce daně nedisponuje rozbořem vzorku konkrétní dodávky od výrobce či dodavatele, avšak žalovaný se s touto odvolací námitkou nijak nevypořádal. Neuvedl ani, zda a z jakého důvodu považuje tento návrh za nadbytečný. V této části je tedy odůvodnění napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelné. Jde přitom o rozhodující otázku : to, že na předložených daňových dokladech neodpovídá označení výrobku vlastnostem toho, z něhož byl odebrán vzorek, ještě nevylučuje, že vybraný výrobek byl zdaněn, ale pouze nesprávně zařazen.

Žalobní námitka 4), jak byla formulována v žalobě, je velmi obecná, není z ní patrné, jaké ostatní případy má žalobce na mysli, proto se k ní soud vyjadřuje také jen obecně. Žalobci byla daň stanovena pomůckami (poté, co nepodal na výzvu daňové přiznání), přičemž v souladu s § 31 odst.6 zákona č.337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů pomůckami mohou být mj. vlastní poznatky správce daně, a to jak z průběhu zdaňování u dotčeného daňového subjektu, tak i u daňových subjektů obdobných. V daném případě žalobce sám sdělil správci daně dne 25.10.2010, kolik litrů motorové nafty nakoupil od BARID AIN s.r.o. Námitka 4) tedy není důvodná.

Soud tedy, s ohledem na žalobní námitku 3), zrušil napadené rozhodnutí v souladu s § 76 odst. 1 písm.a) s.ř.s. a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a)	zaplacený soudní poplatek		3.000,- Kč
b)	náklady právního zastoupení advokátem		
α)	odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 2.100,- Kč bez DPH / / úkon při těchto poskytnutých úkonech právní služby:		
	1) příprava a převzetí věci	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f)	
	2) sepis žaloby	vyhl. č. 177/1996 Sb.	4.200,- Kč
β)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH / / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	600,- Kč
γ)	DPH 21% z částek uvedených pod písm. α) - β)		1008,- Kč
Celkem			8.808,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 12. září 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu